

[Aksel Pedersen.]

kurrenceforvridningen kommer ind, hvis vi tager det radikale forslag efter pålydende.

Når det er sagt, vil jeg sige, at det jo er noget, vi kan forhandle om i udvalgene. Jeg vil da i det mindste ønske det radikale venstre til lykke med den nye stilling, de tager til grundskatterne, og så må vi jo håbe på, at vi kan tale os til rette om tingene i udvalgene.

Jeg ser jo lyst på fremtiden for disse grundskatter her, på, at vi kan få dem fjernet fra produktionsjord, og jeg håber da bestemt ikke, at den, der kommer på talerstolen næst efter mig, vil tage det lyse syn fra mig.

Maisted (FP):

Vi er enige i, at jordskatterne ligesom alle andre skatter er for høje, og vi har tidligere forsøgt at give en lempelse for alle typer ejendomme ved at foreslå en nedsættelse af amtsgrundskylden fra 20 promille til 15 promille, men takket være fru Ritta Ahm blev forslaget ikke vedtaget.

Argumentet imod denne nedsættelse af amtsgrundskylden var, at amterne ikke kunne undvære denne indkomst og var ude af stand til at gennemføre de nødvendige besparelser. Vi finder derfor, at det vil være mere rimeligt, at vi nu fik fjernet kapitalvindingsskatten, der er skadelig for hele vort erhvervsliv og kun indbringer ca. 700 mill. kr. i statskassen, fremfor at forsøge at favorisere enkelte erhverv, hvilket omgående vil føre til krav fra andre erhvervsgrupper om lempelse af deres særskatter.

Aase Olesen (RV):

Der har i de senere år med kortere og kortere mellemrum været fremsat forslag om nedsættelse eller bortfald af amtsskatterne. Det var længe et risikofrit forehavende for venstre og konservative her i tinget at demonstrere deres gode vilje over for landbruget, idet der ikke var mulighed for at skabe et flertal for forslag, der på en så ensidig måde forrykker skattebyrden fra de store jordbesiddere over på det mindre landbrug og over på skatteydere, der ikke ejer jord.

I sommer viste det sig imidlertid, at der nu kun skal flyttes én eneste stemme for at skabe flertal for en nedsættelse af amtsgrundskylden på al jord med 5 promille, det

vil sige en nedsættelse på henved 500 mill. kr. Med de to lovforslag, som nu er fremsat af henholdsvis venstre og kristeligt folkeparti, om fuldstændigt bortfald af amtsgrundskylden på den såkaldte produktionsjord over en kortere eller længere årrække, står vi nu i den situation, at vi må regne med, at der er, eller at der vil kunne skabes et flertal for et af forslagene.

Det radikale venstre er principielt imod afskaffelse af grundskylden, ikke alene på grund af den fordelingsmæssige virkning, som jeg omtalte før, men også fordi vi mener, at bortfald af jordskatterne uvægerlig vil føre til stigende jordpriser og dermed yderligere vanskeliggøre generationsskiftet i landbruget og dermed beslægtede erhverv. Men det betyder ikke, at vi ikke har været opmærksomme på landbrugets og specielt den animalske produktions vanskeligheder i disse år.

Da amterne i 1970 overtog en række opgaver, de ikke tidligere havde skullet løse, betød det, at grundskylden overalt i landet gik op til maksimumsgrænsen, 20 promille. Da konjunkturreguleringen faldt bort i 1973 ved EF-medlemskabet, samtidig med at vurderingerne i samme år for landbrugets vedkommende steg i gennemsnit med 60 pct., så betød det, at jordskatterne for mange landbrug blev en post, man måtte til at regne med.

Disse øgede byrder må imidlertid hele tiden ses i sammenhæng med, at EF-medlemskabet samtidig gav en samlet merindtjening for landbruget som helhed. Men de forbedrede indtjeningsmuligheder er ikke ligeligt fordelt. Produktionsafgifterne, som næsten alle er en følge af EF-medlemskabet, hviler i særlig grad på den animalske produktion, og det vil i praksis sige de mindre og middelstore brug og derudover i særlig grad på de unge landbofamilier.

Vi har i det radikale venstre længe arbejdet med dette problem, og vi er overbevist om, at løsningen ikke ligger i en isoleret afskaffelse af amtsgrundskylden, tværtimod. Det vil jo i første række komme det store og det kornproducerende landbrug til gode, altså netop de, der i forvejen fik størst fordel af EF-medlemskabet. Derfor kan vi ikke gå ind for venstres og kristeligt folkepartis forslag.

I erkendelse af, at tiden nu kalder på en